

PER QUÈ NO TÉ SUBSTITUT/A EL TEU FILL/A?

Per si mai t'has preguntat com pot ser que el teu fill o filla no tingui professor substitut, hem elaborat un llistat dels motius principals que et poden ajudar a respondre-la.

1. L'Administració no dota els serveis territorials de prou personal per poder gestionar el volum de feina que generen les substitucions.

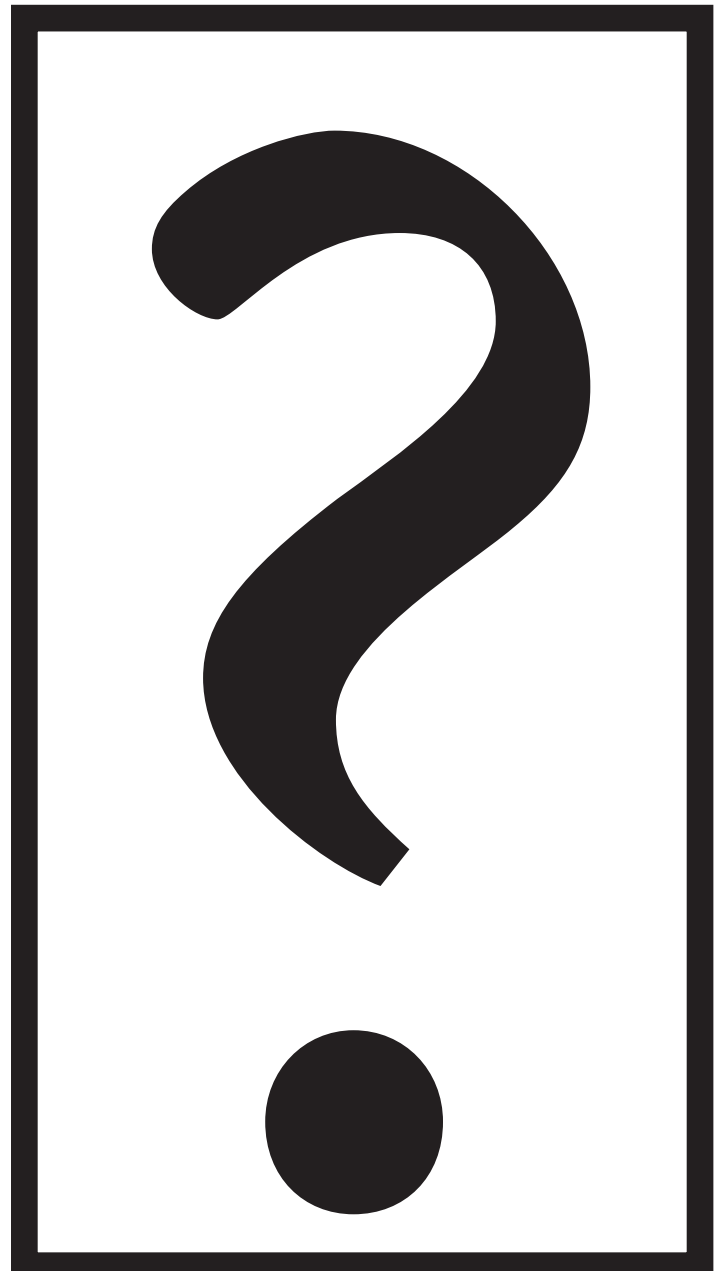
2. Per optar a una plaça de docent de secundària cal haver realitzat un màster que costa 4.000 euros. Després d'haver hagut de pagar un grau, no tothom pot tornar a fer una inversió tan elevada. Sense complir el requisit del màster és impossible accedir a la borsa i, per això, algunes especialitats ja no poden cobrir-se per manca de docents.

3. Sense impartir cap mena de formació, es demana als i les docents que tinguin coneixements específics d'idiomes, d'informàtica, d'organització de la biblioteca, de visual i plàstica, d'atenció a la diversitat, de metodologies amb enfocament globalitzat. La formació per a aquestes especificitats, que permeten perfilar el professorat, va a càrrec dels i les docents (inversió de temps i diners).

4. Des de fa anys, la professió docent ha anat perdent prestigi. Alguns mitjans han criticat constantment els funcionari/es en general i els i les docents en particular.

5. El Departament ofereix contractes molt precaris, de només un terç de la jornada (10 hores setmanals de permanència al centre). Sovint en el mercat laboral surten altres opcions més atractives per a les persones que realment voldrien dedicar-se a la docència.

6. Després de molts anys en què no hi hagut convocatòria d'oposicions, la d'enguany és absolutament insuficient, la qual cosa comporta molta inestabilitat laboral.

7. Les docents embarassades comencen a tenir problemes per obtenir una plaça, sobretot quan es tracta de places que s'adjudiquen de manera subjectiva. L'embaràs acaba sent un impediment per poder treballar.

8. Des del 2010, hi ha hagut una pèrdua del 25% del sou. Per tant, el sou no és cap "reclam" per a l'exercici de la professió docent.

9. No hi ha continuïtat en la feina. Després de cada contracte –sigui de la durada que sigui– el o la docent és acomiadat, sense cap garantia de tornar a ser contractat i sense percebre cap indemnització.

10. Qualsevol activitat extra (sortides, activitats fora de l'horari lectiu) es fa sota la responsabilitat dels i les docents i sense percebre cap complement per aquesta dedicació extra.

11. Per si no n'hi havia prou, darrerament els i les docents pateixen acusacions d'adoctrinament i la pressió d'alguns sectors de la societat, que es tradueixen en amenaces i denúncies.

12. L'Administració exigeix innovació als i les docents però no es fa càrrec del seu reciclatge. El cost d'aquesta formació va sempre a càrrec del o la docent, que és qui ha de posar-hi el temps i els diners.

13. Els i les docents que comencen a treballar per al Departament són avaluats per dues vies diferents. En cap cas reben el suport i l'acompanyament imprescindible que els caldria en aquests casos.

14. La continuïtat dels i les docents en el centre depèn de la direcció del centre, que pot decidir, amb criteris subjectius i arbitraris, si en prescindeix o no.

15. Entrar a la borsa de treball del Departament equival a renunciar a qualsevol altra feina mentre s'espera l'assignació d'un nomenament que no se sap quan arribarà.

16. El Departament només cobreix les substitucions dos dies a la setmana, i només ho fa si es tracta de docents que s'absentaran més de set dies al centre. Això fa que molts i moltes docents acabin sense ser substituïts.

17. L'obertura de la borsa està restringida a un termini concret de temps, la qual cosa esdevé una barrera d'entrada a l'exercici de la docència.

Amb aquestes condicions, qui vol/pot treballar a l'escola pública?

USTEC·STES (IAC) estem convençuts que l'única manera de garantir una educació de qualitat és oferir als i les docents condicions de treball de qualitat. La solució passa per dignificar la feina docent, augmentar la inversió i negociar de manera real i efectiva les condicions laborals per garantir una contractació transparent i en igualtat de condicions per a totes les persones que vulguin exercir de docents.

Des del 2009, amb l'aprovació de la LEC, l'educació pública ha patit processos privatitzadors amb un model de gestió jeràrquic, que s'ha desplegat mitjançant diversos decrets (de plantilles, d'autonomia de centres i d'avaluació). Aquest model ha comportat la pèrdua progressiva de la democràcia als centres educatius i dels drets laborals dels i les treballadores. Així doncs, s'han complert els nostres pitjors pronòstics d'aleshores (desmantellament de l'educació pública i la seva progressiva privatització), que ens van portar a convocar diferents vagues el 2010 i els anys posteriors.

Solucions que proposa USTEC·STES (IAC) per dignificar la funció docent i perquè la gent vulgui exercir la docència.

- Conversió dels terços de jornada en mitja jornada.
- Retorn al reconeixement del primer estadi al cap de 6 anys d'exercir la docència.
- Contractació anual de personal substitut.
- Formació pedagògica compatible amb la feina i pagada pel Departament.
- Reconeixement de l'experiència del o la docent, la mateixa per a personal interí que per al funcionari de carrera.
- Eliminació del sistema d'entrevistes per cobrir substitucions. Assignació dels llocs que cal cobrir a través de l'ordre de llista.
- Plans d'estabilitat perquè els interins amb experiència no es puguin quedar sense feina.
- Oposicions que serveixin per consolidar el personal interí, raó per la qual proposem un accés diferenciat per a aquestes persones.
- Democratització dels centres.
- Obertura permanent de la borsa amb llistes transparents i objectives, en què l'antiguitat per serveis prestats sigui el criteri per adjudicar els nomenaments.
- Gratuïtat del màster de secundària.